

УКРАЇНА

(19) UA

(11) 11027

(13) U

(51) 7 A61K35/78, A61P13/12

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видавється під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ПРОФІЛАКТИКИ ЕНОМЕЛАНІНОМ НЕФРОТОКСИЧНОЇ ДІЇ СОЛЕЙ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ

1

2

(21) u200503924

(22) 25.04.2005

(24) 15.12.2005

(46) 15.12.2005, Бюл. № 12, 2005 р.

(72) Пішак Василь Павлович, Висоцька Віолета Георгіївна, Булик Роман Євгенович, Магаляс Віктор Миколайович, Радько Михайло Михайлович

(73) Магаляс Віктор Миколайович

(57) Спосіб профілактики еномеланіном нефротоксичної дії солей важких металів, який відрізняється тим, що еномеланін вводять внутрішньоочеревинно через 6 годин після внутрішньом'язової ін'єкції хлористих сполук важких металів у дозі 10 мг на кг маси тіла тварини.

Корисна модель відноситься до галузі медицини, а саме до патологічної фізіології і може бути використаний у науково-дослідній діяльності.

За останні десятиріччя стан здоров'я населення країни значно погіршився, що зумовлено антропологічним забрудненням середовища, зокрема, сполуками важких металів: кадмію, талію, платини і ртуті [4]. Чисельними дослідженнями доведено, що техногенне забруднення оточуючого середовища та екологічні катастрофи призвели до змін структури адаптаційно-компенсаторних систем організму, які для стабілізації основних гомеостатичних параметрів функціонують у новому, більш високому і напруженому режимі [1]. Водночас, постійна і чітка регуляція водно-сольового обміну є необхідною умовою повноцінної життєдіяльності організму [3], адже нирки виконують функцію ос-

новного ефекторного органу регуляції іонного, об'ємного та осмотичного гомеостазу [2], тоді як важкі: метали, особливо кадмій і ртуть, призводять до формування токсичних нефропатій [5, 7].

При дослідженнях еномеланін вводили внутрішньоочеревинно, хлористі сполуки важких металів внутрішньом'язово.

Виходячи з цього, для корекції структурно-функціональних порушень нирок нами був використаний еномеланін, як природний препарат, володіючим сильною антиоксидантною дією [6]. Встановлено, що використання еномеланіну через 6год. після введення тваринам хлористих сполук важких металів в нефротоксичних дозах, значно покращує функцію нирок у щурів з токсичними нефропатіями (табл.1).

Таблиця 1

Корекція еномеланіном функціональних порушень
нирок у щурів з талієвою нефропатією (Xe-S_x)

Показники	Контроль, n=10	Талієва нефропатія, n=12	Tалієва нефропатія+еномеланіт, n=10
			1
Діурез, мл/2год.	3,58±0,06	1,04±0,13 $p<0,001$	3,45±0,18 $p_1<0,001$
Концентрація калію в сечі, мімоль/л	7,20±0,04	2,23±0,24 $p<0,001$	7,21±0,82 $p_1<0,001$
Екскреція калію, мімоль/2год	26,07±3,12	9,30±0,77 $p<0,001$	22,13±2,91 $p_1<0,001$
Концентрація креатиніну в плазмі крові, мімоль/л	65,30±2,72	134,42±6,02 $p<0,001$	93,90±4,16 $p<0,001$ $p_1<0,001$

Продовження таблиці 1

1	2	3	4
Скорость клубочковой фільтрації, мкл/хв	483,72±49,80	94,70±12,49 p<0,001	304,16±12,96 p<0,01 p ₁ <0,001
Реабсорбція води, %	93,07±0,87	89,84±1,31	89,70±0,94 p<0,02
Концентраційний індекс ендогенного креатиніну, ед	16,45±1,89	11,98±1,73	11,30±1,92
Концентрація білка в сечі, г/л	0,020±0,002	0,400±0,060 p<0,001	0,030±0,006 p<0,001 p ₁ <0,001
Екскреція білка, мг/100мкл клубочкового фільтрату	0,020±0,004	0,510±0,100 p<0,001	0,100±0,030 p<0,001 p ₁ <0,001

Встановлено, що у тварин із еномеланін збільшував діурез в 3,31 рази. При чому, діуретичний ефект еномеланіну в даному випадку був зумовлений виключно збільшенням швидкості клубочкової фільтрації, оскільки реабсорбція води під впливом препарату не змінювалась. Концентрація білка в сечі знижувалась у 8,00 разів. Таким чином, при талієвій нефропатії еномеланін знижує ступінь ретинційної гіперазотемії, за рахунок збільшення швидкості клубочкової фільтрації, усуває олігурію і значно зменшує втрати натрію білка з сечею. Отже, під його впливом покращується діяльність судинно-клубочкового апарату нирок і канальцевого відділу нефрона.

Аналізуючі механізми нефропротекторної дії еномеланіну, слід відмітити, що у тварин з металотоксикозом під впливом препарату спостерігалось зниження активності реніну плазми на 61,69% від рівня непікованих тварин (для всіх груп p<0,01). Не велика амплітуда коливань активності реніну плазми вказує на не специфічність дії еномеланіну.

Сумуючи дані роботи, слід підкреслити, що еномеланін володіє значною нефропротекторною дією при гострих інтоксикаціях талієм, кадмієм, свинцем, алюмінієм і суплемою, що виражається в покращенні екскреторної і іонорегулюючої функції нирок, зниження інтенсивності пероксидного окислення ліпідів в кортикалійній тканині нирок та зменшенні активності реніну плазми.

Суть способу корисної моделі полягає в профілактиці еномеланіном процесів пероксидного окислення ліпідів, ниркового транспорту іонів калію при нефротоксичній дії солями важких металів. Механізми нефропротекторної дії фенольного пігменту винограду - еномеланіну полягають у зниженні інтенсивності процесів пероксидного окислення ліпідів в кортикалійній тканині нирок щірів з металотоксикозами. Зниження активності ренін-ангіотензин-альдостеронової системи під впливом еномеланіну є вторинним ефектом, пов'язаним із зменшенням рівня ліпопероксидів, які стимулюють синтез і секрецію реніну. Еномеланін являється

природним засіб, який здатний зв'язувати важкі метали як комплексон та вираженою антиоксидантною дією.

Спосіб дає можливість проводити корекцію еномеланіном при інтоксикації важкими металами, а саме хлористим талієм, так як він являється антиоксидантом і зменшує ступень інтоксикації та пошкодження тканин металами. Еномеланін являється природним рослинним засобом, який здатний зв'язувати важкі метали, як комплексон та вираженою антиоксидантною властивістю.

Література:

- Гоженко А.М. Некоторые общие закономерности формирования патологического процесса в почках // Труды VIII Всесоюзной конфер. по физиологии почек и водно-солевого обмена. - Харьков, 1989. - С.50.
- Кухарчук О.Л., Кокощук Г.І., Магалія В.М., Чала К.М., Роговий Ю.Є. Біохімічні механізми нефротоксичної дії важких металів // Вісник Чернівецького держуніверситету. - 1998. - Вип. 20. - С.23-28.
- Наточин Ю.В. Основы физиологии почек. - М.: Медицина, 1982. - 280с.
- Магалія В.М. Загальні закономірності нефротоксичної дії хлористих сполук талію, кадмію, платини і ртуті Автoreф. дис... канд. мед. наук: 14.03.04 / Одеський державний медичний університет. - Одеса, 1999. - 16с.
- Османов И.М. Роль тяжелых металлов в формировании заболеваний органов мочевой системы // Российск. вестн. перинатол. и педиатрии. - 1996. - №1. - С.36-40.
- Славіна Н.Г. Вплив фенольних пігментів винограду на перебіг нітратної інтоксикації: Автoreф. дис... канд. мед. наук: 14.03.08 / Одеський державний медичний університет. - Одеса, 1996. - 24с.
- Чала К.М. Вплив хлористих сполук талію, кадмію і свинцю на кислотно-лужний гомеостаз організму: Автoreф. дис... канд. біол. наук: 03.00.04 / Чернівецький державний університет. - Чернівці, 1997. - 16с.